

- Istotne znaczenie rzeczonych dokumentów, nie tylko dla strony skarżącej, ale również dla każdego organu lub zainteresowanej strony gotowych stosować przepisy unijne dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego, stanowi nadrzędny publiczny interes, i dlatego też dostęp do nich powinien być udzielony.

- (¹) Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 czerwca 2017 r., Mobit Soc.cons. a.r.l. przeciwko Regione Toscana (Dz.U. 2017 C 330, s. 4).
- (²) Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 czerwca 2017 r. — Autolinee Toscane SpA przeciwko Mobit Soc.cons. a.r.l. (Dz.U. 2017 C 330, s. 5).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2018 r. – Danske Slagtermestre / Komisja Europejska

(Sprawa T-486/18)

(2018/C 381/33)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Danske Slagtermestre (Odense, Dania) (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.37433 (2017/FC) zgłoszonej pod numerem C(2018) 2259;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez Komisję zasady kontrydiktoryjności:

- zdaniem skarżącej Komisja naruszyła zasadę kontrydiktoryjności (zob. art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) ze względu na to, że nie dała jej możliwości wypowiedzenia się w przedmiocie podanych do wiadomości przez stronę przeciwną informacji, na których instytucja ta oparła zaskarżoną decyzję.

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja nie była kompetentna do wydania decyzji:

- zdaniem skarżącej Komisja naruszyła przysługujące jej uprawnienie do bezstronnego potraktowania.

3. Zarzut trzeci, dotyczący uznania środka pomocowego za przysparzający korzyści.

4. Zarzut czwarty, dotyczący selektywności środka pomocowego.

5. Zarzut piąty, dotyczący przyznania środka pomocowego przez państwo i za pomocą zasobów państwowych.

6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że środek pomocowy zakłóca konkurencję.

7. Zarzut siódmy, dotyczący wywierania wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Na poparcie zarzutów od trzeciego do siódmego skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa dochodząc do wniosku, że środek pomocowy nie przysparzał korzyści określonym przedsiębiorstwom.

- Po pierwsze, podnosi ona, że środek pomocowy przysparza oczywistej korzyści dużym ubojniom nie tylko ze względu na to, iż rozpatrywany system pomocowy skutkuje tym, że mniejsze ubojnie uiszczają ponad dwukrotnie większą, w przeliczeniu na zwierzę rzeźne, opłatę za odprowadzanie ścieków niż duże ubojnie, które z tego względu mogą płacić swym dostawcom wyższe ceny.
- Po drugie, podnosi ona, że brak jest merytorycznej podstawy pozwalającej uzasadnić przyznanie dużym ubojniom obniżki opłaty za odprowadzanie ścieków w sytuacji, gdy rzeczywisty fakturowany koszt jest w przypadku małych, średnich i dużych ubojni identyczny, a system może opierać się na rzeczywistych kosztach jedynie wówczas, gdy obniżka opłaty jest również przyznawana ubojniom mniejszych rozmiarów.
- Po trzecie, podnosi ona, że na podstawie przyjętego przez Komisję kryterium prywatnego inwestora nie można ocenić tego, czy rozpatrywany system przysparza korzyści, ponieważ żadne duńskie przedsiębiorstwo nie domaga się odłączenia go od zcentralizowanej oczyszczalni ścieków, zaś w Danii nie istnieje obecnie żaden rynek odbioru ścieków, a nawet nie rozważa się możliwości jego stworzenia.
- Po czwarte, podnosi ona, że – nawet przy założeniu, że test prywatnego inwestora ma zastosowanie w niniejszej sprawie – Komisja nie przeprowadziła go w prawidłowy sposób. Kryterium to może opierać się jedynie na wartościach ustalanych w odniesieniu do działalności prowadzonej przez indywidualne podmioty. Nie do pogodzenia z tym kryterium jest używanie uśrednionych wartości z innych gmin, pomijając przy tym poczynione przez oczyszczalnie ścieków znaczne inwestycje mające na celu przyłączenie będących beneficjentami pomocy dużych przedsiębiorstw do instalacji komunalnych, które to inwestycje mają postać wydatków na infrastrukturę służącą prowadzeniu gospodarki ściekami oraz na rozbudowę oczyszczalni.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2018 r. – PO/ESDZ

(Sprawa T-494/18)

(2018/C 381/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PO (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności:
- rozliczenia wynagrodzenia z dnia 17 października 2017 r., które zostało jej przesłane drogą elektroniczną tego samego dnia przez wydział zasobów ludzkich ESDZ;
- wiadomości elektronicznej z dnia 16 stycznia 2018 r., która została jej przesłana przez wydział zasobów ludzkich ESDZ i która potwierdza brak podstawy prawnej dla przekroczenia pułapu regulaminowego w odniesieniu do jej syna i córki;
- jeśli zaistnieje taka potrzeba, decyzji oddalającej złożone w dniu 17 stycznia 2018 r. zażalenie, doręczonej stronie skarżącej w dniu 17 maja 2018 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.